

RANNIKKOUPEERIIYHDISTYS RUY ry

Tervehdys hyvät jäsenet!

Kevät yrittää saapua, vaikka juuri sataa lumiräntää. Kävelin torstaina koirien kanssa lähisaareen ja jää oli paksua eikä avovettä näkynyt. Nyt saman saaren länsiranta on jo avoin eli ns. Hangon läntinen selkä. Kyllä tuulinen sää vie jään nopeasti mennessään avomerelle.

Hallituksen asiaa.

Vuosikokouksesta ja jäsenmatkasta ei ole enempää kerrottavaa kuin viime tiedotteessa kerroin. Korona jyllää. Katsotaan, miten tilanne etenee?

Rannikon Puolustajasta.

Sain jo Rannikon Puolustajan 1/2021. Huomasin omassa kirjoituksessani pari lausetta, jotka saattavat aiheuttaa väärinkäsityksen. ”Vanhoja joukko-osastojen historiakirjoja löytyy edelleen 10 euron hintaan pl. Hangon ja Vaasan, joiden painos on loppuunmyyty. Nyt kirjoja on taas sihteerin hallussa.” **TARKOITIN, että muita kirjoja on taas käsivarastossani.**

Yhdistyksen julkaisuista.

Seuraavana julkaisulistalta löytyy:

1948 Suomenlinna 1748-1948, joka tunnetaan myös Suomenlinnan 200-vuotisjulkaisuna.

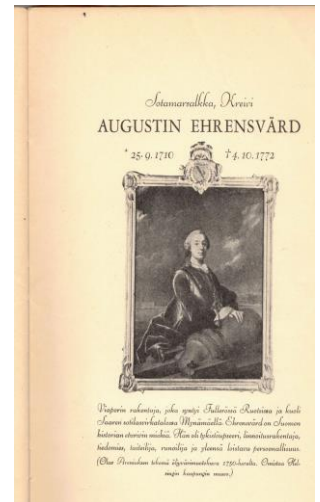
Kirjan ovat toimittaneet eversti Niilo Sario ja majuri Ahti Valpasvuo.

Niilo Sario ylennettiin vuonna 1953 kenraalimajuriksi. Sario on yhdistyksen kunniajäsen numero 4 ja hän toimi RtUY:n puheenjohtajana vuosina 1947-53. En löytänyt hänestä tietoja kadettimatrikelista 1920-1985. Wikipediasta löytyi mm. seuraavaa: **Niilo Nikolai Sario** (30.4.1895 – 30.12.1963). Hän osallistui vapaussotaan 1918, ja valmistui kadettikoulusta 1920. Rannikkotyökistön väliaikaisena esikuntapäällikkönä hän työskenteli 1924-26. Patterin päällikkönä ja patteriston komentajana hän palveli 1926-30. Merivoimien esikunnassa ja yleisesikunnassa hän työskenteli toimistopäällikkönä 1930-39. Talvisodan alettua hän jatkoi päämajassa toimistopäällikkönä 1939-41. Jatkosodassa hän toimi Uudenmaan rannikkoprikaatin komentajana 1942-44 ja Suomenlinnan rannikkolinnakkeiston komentajana ja Suomenlinnan linnoituspiirin päällikkönä vuodesta 1944 alkaen. Rannikkotyökistörykmentti 1:n komentajana hän oli 1952-53 ja vuosina 1953-55 hän komensi Uudenmaan sotilasläänä.

Me vanhemmatkaan, joihin jo katson itsekin kuuluvani, eivät tunteneet Niilo Sariota, mutta hänen poikansa, everstiluutnantti Timo Sarion muistavat kaikki, jotka hänen aikanaan palvelivat. Timo Sario oli RP-lehden päätoimittajana toimittaen lehdet 3/1984 – 1/1991 eli

yhteensä 27 kpl ja toimi yhdistyksemme puheenjohtajana vuosina 1993-99. Timo Sario kuoli 4.4.2010 74 vuoden iässä.

Toinen toimittaja oli majuri Ahti Allan Antero Valpasvuo (ent Vigilant) (22.9.1910-26.3.1982) Hän on jäänyt eläkkeelle vuonna 1947. Kadettimatrikkelisiin on kirjattu hänen viimeiseksi palveluspaikakseen Laatokan Rannikkoprikaati (LaaRPr 44.-), mutta kuten me kaikki Suomen sotahistorian tuntevat tiedämme, kyseinen joukko-osasto lakkautettiin v 1944.

Ko. kirjaa ei ollut yhtään yhdistyksen arkistossa, mutta onnistuin hankkimaan divareista kaksi kirjaa. Vasemmanpuoleinen on pehmeäkantinen, jossa on sama kuva, joka löytyy kovakantisen kirjan alusta. Molemmat on painettu Helsingissä Sanoma OY:n painossa. Kolmannessa kuvassa esitellään sotamarsalkka A Ehrensvärd (kirjan sivu 5)

Kirjassa on viisi lukua:

Suomenlinnan merkitys eri aikoina
 Suomenlinna arkkitehtuurin muistomerkkinä
 Tutkielma Suomenlinnan linnoitusjärjestelmästä
 Suomenlinnan venäläisaika
 Suomenlinna itsenäisyytemme aikana
 Otsikot kertovat hyvin, mistä kukin luku kertoo.

N. Sario
 L. Pettersson
 R: Aaltonen
 U. V. Rauanheimo
 A. Valpasvuo

Ja kevennykseen!

Meidän Marski:

Kun talvisodan jälkeen marsalkka kiitti Kannaksen Armeijan komentajaa kenraali Heinrichsiä hänen toiminnastaan sodan loppuvaiheessa, oli tämä huomauttanut, ettei hän ollut pystynyt täyttämään tehtäväänsä. Tähän Mannerheim vastasi: - Oli selvää, että kävi niin kuin kävi. Teidäthän komennettiin johtamaan katastrofia.

Kevättä odotellen!

Terveisin yhdistyksen sihteeri ja taloudenhoitaja.

Ja Va